

Kære gæster, kære delegerede, kære præsidium!

Det er mig en stor glæde på det danske mindretals vegne, som formand for Sydslesvigsk Forening, at overbringe en hilsen i anledning af åbningen af dette års FUEN kongres.

FUEN fylder jo i år 65. Med en vis stolthed kan jeg oplyse, at det danske mindretal var med til at stifte mindretalsunionen i Versailles november 1949.

Det er alt sammen meget fint og glædeligt med jubilæet. Alligevel kan jeg ikke lade være med at stille det lidt provokerende spørgsmål, om FUEN, nu da organisationen er blevet 65, er på vej til at gå på pension?"

Jeg er sikker på at svaret er et højt og rungende nej. Selvom FUEN rent økonomisk ikke har det for godt.

Og selvom EU kommissionen afviste borgerinitiativet MinoritySafePack og dermed afviste, at mindretalspolitik ikke kun er et statsligt men i allerhøjeste grad også et europæisk anliggende, der er med til både at skabe og sikre freden fremadrettet på vores kontinent.

Vi skal sætte alle sejl til, så EU ikke kan andet end at indse, at det politisk er mere end klogt at anerkende FUEN's rolle som en vigtig og vægtig NGO, der er værd at støtte både politisk og økonomisk.

Og det giver mening ikke mindst under indtryk af det, der er sket på Krim og lige nu sker i Østukraine.

For FUEN er en NGO, der qua sin faglige ekspertise, sit store netværk og de erfaringer, den har samlet i løbet af de sidste 65 år, bl.a. ved at påtage sig rollen som mediator mellem mindretal og flertal i konflikt, ville være den ideelle sparringspartner for en EU-kommissær, der tillige havde de nationale mindretal som sit ressort.

Vi kan i dag lige som vi kunne i halvfemserne på Balkan iagttage, at freden i Europa ikke er nogen given selvfølge.

Her i vort grænseland kan vi prise os lykkelige over, at vi i dag lever i fred og fordragelighed. Men det har også taget 3 til 4 generationer, ja 150 år, indtil vi nåede frem til en mindretalspolitisk model, der er forbilledlig i Europa.

150 år har det taget os at genvinde en fredelig mellemfolkelig sameksistens, hvor den sproglige og kulturelle mangfoldighed ugenert kan udfolde sig og leves i hverdagen.

Hvor anderledesheden ikke opleves som en trussel men som en rigdom, man er enig i at værne om.

De fire mindretal og de to flertal i vort grænseland er nået derhen, hvor man har givet hinanden håndslag på, at fortidens synder, behøver nutidens sønner ikke at gentage.

Fjendtligheden hører fortiden til. Så derfor ganske naturligt står det grænseoverskridende dansk-tyske samarbejde i Region Sønderjylland/Slesvig øverst på den politiske agenda.

Denne glædelige udvikling fra fjendskab til forsoning. Fra fjendskab til venskab har vort grænseland en ambition om at lade andre regioner i Europa få del i. Netop regioner, der er præget af spændinger og konflikter.

Derfor arbejder FUEN, SSF og BDN på at realisere et Mindretallenes Hus i Flensborg, der bl.a. skal fungere som et dokumentations-, videns- og fredscenter, hvor det er meningen, at mindretal, der lever i konflikt med deres flertalsbefolkning kan komme hertil og trække på stedets mindretalspolitiske ekspertise, samt dette grænselands erfaringer med at løse konflikter mellem mindretal og flertal.

Denne vision om et Mindretallenes Hus, måtte den kunne realiseres inden for en overskuelig fremtid, er jeg sikker på vil styrke FUEN's position og give den endnu mere pondus på den europæiske scene, hvor tunge politiske player boltrer sig; hvor politik og økonomi går hånd i hånd.

Med disse ord ønsker jeg FUEN held og lykke i fremtiden, en givtig kongres. Endnu en gang et stort tillykke med den opnåede pensionsalder. Tak.